

*ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14*

1. Πέμπτη. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου (†379) (Τυπικὸν 1ης Ἰαν. §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον» ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...»*

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τῆς ἑορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτῆρ*» (δὶς) καὶ «*Οὐκ ἐψησχύνθη*» (ἅπαξ), καὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου 3 προσόμοια «*Ὁ ἐπωνύμως κληθεῖς*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Σοφίας ἐραστής*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτῆρ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα: α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Οὐκ ἐψησχύνθη*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

* Εἴθισται εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς νὰ ψάλλωνται τὸ πρωὶ εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα τὸ ἀ΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ ἀποστολικὸν προκειμένον (Τ.Μ.Ε. 1η Ἰαν. §2) «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*» μετὰ στίχου «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, «Ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (ζήτηι τῇ 13ῃ Νοεμβρίου)· ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τοῦ ἱεράρχου*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*», ὁ στίχος «*Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου*» καὶ τὸ ἰδιόμελον «*Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεός*» καὶ τοῦ ἀγίου μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*» ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ* «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα*» καὶ

* Αἱ διπλαῖ καταβασαί ψάλλονται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ὡς ἀκολουθως ἸΩδὴ ἀ΄ δεξιός, ἱαμβικὴ ἀ΄ ἀριστερός.

ἸΩδὴ γ΄ δεξιός, ἱαμβικὴ γ΄ ἀριστερός, τέλος δεξιός.

ἸΩδὴ δ΄ ἀριστερός, ἱαμβικὴ δ΄ δεξιός, τέλος ἀριστερός.

ἸΩδὴ ε΄ δεξιός, ἱαμβικὴ ε΄ ἀριστερός, τέλος δεξιός.

ἸΩδὴ ς΄ ἀριστερός, ἱαμβικὴ ς΄ δεξιός, τέλος ἀριστερός.

ἸΩδὴ ζ΄ δεξιός, ἱαμβικὴ ζ΄ ἀριστερός, τέλος δεξιός.

ἸΩδὴ η΄ ἀριστερός μετὰ τοῦ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...*», ἱαμβικὴ η΄ δεξιός.

ἸΩδὴ θ΄ δεξιός, ἱαμβικὴ θ΄ ἀριστερός.

Ἄπλοῦστερον ἄς ἐνθυμῶνται οἱ ψάλλοντες ὅτι εἰς τοὺς εἰρμούς τοῦ ἀ΄ κανόνος ὁ δεξιὸς ψάλλει τοὺς ἔχοντας περιττὸν ἀριθμὸν εἰρμούς (α΄, γ΄, ε΄, ζ΄, θ΄ ᾠδῶν) καὶ ὁ ἀριστερός ὡσαύτως τοὺς ἔχοντας ἄρτιον ἀριθμὸν (δ΄, ς΄ καὶ ἡ΄ ᾠδῶν), εἰς δὲ τοὺς εἰρμούς τοῦ β΄ κανόνος συμβαίνει τοῦναντίον.

«Στίβει θαλάσσης». Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ᾠδῆς «[Μεγάλυνον, ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν...] Ἄπορει πᾶσα γλῶσσα» καὶ «[Μεγάλυνον, ψυχῆ μου, τὴν λυτρωσαμένην...] ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτιμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος» (ζῆτει μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 1ης Ἰαν., «Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται» (Κολ. β' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λουκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Ἀκολουθία τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ἀπολυτίκια:

τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως»,

καὶ τοῦ ἁγίου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»,

κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου, ἦχος δ', πρὸς τὸ «Ὁ ὑψωθεὶς»,

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερουσίε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφῶν τῷ ἔλεει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εὐθύς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἓν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς ἑκτῆς αἰτήσεως «ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῆ φωνῆ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, ὁ ἀναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θεῖᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῆ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς

ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγία σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θεία σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατόν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἀναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν, καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς σήμερον λέγονται εἰς πάσας τὰς τακτικὰς ἀκολουθίας οἱ εἰς τὸ Μηναῖον εὐρισκόμενοι προεόρτιοι ὕμνοι τῶν Φώτων, οἳ τινες ἀναπληροῦν ἐν ταῖς καθημεριναῖς τοὺς ὕμνους τῆς Παρακλητικῆς, δι' ὃ καὶ σχολάζει αὕτη μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Εἰς τοὺς ἐσπερινοὺς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ εἰς τὸ Μηναῖον διὰ τὰ ἀπόδειπνα διώδιοι ἢ τριώδιοι ἢ πλήρεις κανόνες (βλέπε Τ.Μ.Ε., Δεκεμ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρων καθημερινῶν βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς Γενικὰς Τυπικὰς Διατάξεις §§52-63.

4. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ἰανουαρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασαίαι οἱ εἰρημοὶ τοῦ ἁ' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥεῖθροις σήμερον».

2. Παρασκευή (προεόρτια τῶν Φώτων). Σιλβέστρου Ῥώμης (†335)· Θεαγένους (†320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτύρων, Κοσμᾶ (Α') Κων/πόλεως, Γεωργίου τοῦ Ἰβηρος (†1770), Σεραφίμ ἐν Σάρωφ (†1833).

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Παρ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ζ' 18-25)· Εὐαγγέλιον προεόρτιον, Πέμπτης διακαιν. (Ἰω. γ' 1-15).

3. Σάββατον (πρὸ τῶν Φώτων). Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ

τάξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτονται οἱ κανόνες τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρωμῶν αὐτῶν)· ἐν τέλει τῆς θ΄ ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Τὴν τιμιωτέραν*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν*» ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν*» δὶς καθίσματα, ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, κανόνες καὶ τὰ μεσῶδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ρείθροις*» μετὰ τοῦ οἴκου «*Οὐκ ἀπαιτῶ σε, βαπτιστά*», ἃ ζῆτει τῇ 2α ἢ τῇ 5ῃ τοῦ μηνός, καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Ἄντι καταβασίων ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ εἰρμοὶ τῆς γ΄, ε΄, η΄ καὶ θ΄ ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ «*Τὸν προδηλωθέντα*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*»· ἐξαποστειλάρια καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν ἀπολυτίκια «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον*»· Ἀπόστολος· Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, «*Οἱ καλῶς διακονήσαντες*» (Α΄ Τιμ. γ΄ 13-δ΄ 5)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, «*Παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής*» (Μτθ. γ΄ 1-6). Κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*».

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῶν Φώτων. Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου. Ἦχος δ΄, ἑωθινὸν ζ΄ (τυπικὸν Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων §§ 1-3).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν*» κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον*».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ προεόρτια 4 «*Προεόρτια ἄσματα...*» (ζῆτει τῇ 2α Ἰαν.), Δόξα, «*Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην*» (2 Ἰαν.), Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ*».

Εἰσοδοσ, «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκειμένον.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἰωάννη βαπτιστά...*» (ζῆτει τῇ 2α Ἰαν. εἰς τοὺς αἴνους).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «᾿Αξιὸν ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ΄ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Τὸ ἀπ΄ αἰῶνος ἀπόκρυφον»^{*}). Εὐλογητάρια.

Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΩΘΙΝΟΝ Εὐαγγέλιον (ζ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, καὶ ὁ προεόρτιος τῆς ἡμέρας «᾿Αγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις» ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς μόνον τὸ προεόρτιον μεσῶδιον κάθισμα «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος». Ἀφ΄ ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ μνηολόγιον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» «Τὴν τιμωτέραν», καὶ ὁ εἰρμὸς «[Μεγάλυννον, ψυχῆμου...] ᾿Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «᾿Αγιος Κύριος» (γ΄), τὸ ζ΄ ἀναστάσιμον «᾿Οτι ἦραν τὸν Κύριον» καὶ τὸ προεόρτιον.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια προεόρτια 4 (πρὸς «Αἰ ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε» κ.λπ.), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνίμ», β) «Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν», Δόξα, τὸ ζ΄ ἑωθινὸν

^{*} Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ἂν τὸ πρῶτον θεοτοκίον τοῦ ἤχου τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου δὲν ψαλῆ εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἢ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τοῦ ὄρθρου τῆς Κυριακῆς, τότε λέγεται ὡς θεοτοκίον εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας. Ἡ τάξις αὕτη ἀκολουθεῖται σήμερον καὶ ἐν τῷ Οἰκουμένικῳ Πατριαρχεῖῳ (Ἡμερ. Οἰκ. Πατρ. ἔτους 1998, σ. 40, καὶ ἔτους 2008, σ. 56 καὶ 531).

«Ἴδου σκοτία καὶ πρωί», Καὶ νῦν, «ὔπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ς΄ ᾠδῆς τοῦ προεορτίου κανόνος].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἐπίστολος Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «*Νῆφε ἐν πάσι*» (Β΄ Τιμ. δ΄ 5-8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Ματθ. α΄ 1-8).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου «*Ἄξιον ἐστίν*». ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

5. Δευτέρα (προεόρτια τῶν Φώτων). Θεοπέμπτου καὶ Θεω-
νᾶ μαρτύρων (†305), Συγκλητικῆς ὁσίας (†350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινόν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτὲ*» (ἄπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλη) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι. Εἰς τὴν α΄ ὥραν «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιὸν (τυπικὸν βῆς Ἰαν., §1) ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ιδιόμελα τῆς γ΄, τῆς ς΄ καὶ τῆς θ΄ ὥρας, ὁ διάκονος θυμιᾷ [προπορευομένου λαμπαδοῦχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατξίου»).

Ἔσπερα θ΄. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ιδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α΄ χορὸς ψάλλει εἰς ἤχον πλ. α΄ *Δόξα Πατρὶ*, ὁ β΄ *Καὶ νῦν*, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου ὀλόκληρον τὸ δο-

ξαστικὸν «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην» (ὁ πρῶτος στίχος «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην...» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «Καὶ δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν» ἐπαναλαμβάνονται τρεῖς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἅπαξ), καὶ εἶτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἶτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορῖαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθὺς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις. Εἶτα ἐν συνεχείᾳ ἄρχεται

Ὁ μέγας ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μετὰ τῆς θείας λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

ΕἰΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Υπέκλινας κάραν». Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἰλαρόν» προκειμένον δὲν λέγεται [Τ.Μ.Ε. σ. 142], ἀλλ' εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός» μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ», τοῦ ὁποῖου τὸ ἀκροτελεύτιον «Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς' (66ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «Εἶπεν Ἡλίας» μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποῖου «Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ θβ' (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις» ὀλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «Παρεγένετο Νεεμάν», μετὰ τὸ ὁποῖον «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός» καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ ἑσπερινοῦ, «Ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων» (Α' Κορ. θ' 19-27)· Εὐαγγέλιον: τῆς θ' ὥρας, «Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ» (Λκ. γ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ιδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἄγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἄγιασμοῦ ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τρεῖς ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὄρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν εἶτα ῥαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων τὸ κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον*»*. Εἶτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ νὰ ἀγιασθῆ, ἐνῶ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ιδιόμελον «*Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*» (γ') ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός*». *Εἶδησις*. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

6. Τρίτη. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα (ἄνευ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα) καὶ τὰ ιδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), ὡς μὴ ψαλέντα εἰς τὴν οἰκειάν θεσιν· εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» (γ'). Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*», τὸ προκειμένον «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε*» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς*» (Μθ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ἀμφοτέρω οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) ἀνά

* Τὸ ὡς ἄνω κοντάκιον ἐτέθη συμφώνως τῷ Τ.Μ.Ε.. Κατὰ τὰ ἀρχαῖα ὅμως Τυπικά, εἰς τὸν μέγαν Ἄγιασμόν ψάλλεται τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐπεφάνης σήμερον*» καὶ ὄχι τὸ προεόρτιον· ἄλλωστε προηγεῖται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Ἄγιασμός τελεῖται πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς.

4 άνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἐκάστη ᾠδῇ ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἢ ὑπακοῆ «Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου» ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» καὶ «*Στίβει θαλάσσης*». Ἐντὶ τοῦ «*Τὴν τιμιωτέραν*», οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυτάρια αὐτῶν εἶτα οἱ εἰρμοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «*Μεγάλυννον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...* Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «*Μεγάλυννον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...* Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάριον, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς...*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἐντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 6ης Ἰαν., «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ*» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς*» (Ματθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις ἀλληλουΐα*» ἄντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ*. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν εὐθύς τὰ ἰδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἁγιασμὸς ὡς χθές. Ἐν τέλει τὸ κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*», μεθ' ὃ «*Εἶπὲ τὸ ὄνομα Κυρίου*», «*Εὐλογία Κυρίου*» καὶ ἀπόλυσις ὡς χθές.

* Τὸ Μηναιῖον, τὸ ἰσχυρὸν Τυπικὸν Βιολάκη (σ. 143) καὶ ὅλα τὰ παλαιὰ Τυπικά ὀρίζουν τὸν μέγαν Ἁγιασμὸν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἁσματικὸν τρισαγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ κατὰ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (σ. 143, ὑποσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεται ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

Σημειώσεις. 1) Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἀγιασμός, ἐνῶ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ ἀργὰς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς ἡ΄ ᾠδῆς «Τριάδος ἢ φανέρωσις».

2) Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ΄ ὥρας τῆς 14ης Ἰανουαρίου ἀπόλυσις λέγεται «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

7. † Τετάρτη. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρομοῦ καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (τυπικὸν Θεοφανείων §§5-7 καὶ 37).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ τὸ μέγα προκειμένον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ ἐν τέλει τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. Τὰ καθίσματα ἐκ δευτέρου. Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῆμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ α΄ τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ Προδρομοῦ μετὰ στίχου «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ᾠδῆς τὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Στίβει θαλάσσης». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου (Τὴν τιμιωτέραν), ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ α΄ μόνον κανόνος τῆς ἑορτῆς «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ὡς χθές), εἶτα ἡ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Προδρομοῦ μετὰ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», Δόξα, «Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις», Καὶ νῦν, «Ἐπὲρ εὐσπλαγχνίαν», καὶ ὁ εἰρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθές.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Μνήμη δικαίου», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἄντι τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἄπόστολος τοῦ Προδρομοῦ, 7ης Ἰαν., «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ» (Πρξ. ιθ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον» (Ἰω. α' 29-34).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχήμεν, τὴν τιμιωτέραν... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον» ἀντι τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἐν Ἰορδάνῃ». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ β' κανόνος τῶν Φώτων «Στίβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνός τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» (βλέπε 6 Ἰανουαρίου).

2. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄχρι τῆς ἀποδόσεως πρὸ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου τὴν μὲν 8ην, 10ην καὶ 12ην τοῦ μηνός λέγεται ὁ β' κανὼν τῆς ἑορτῆς· τὴν δὲ 9ην, 11ην καὶ 13ην ὁ α' κανὼν αὐτῆς.

3. Ἔως τῆς 13ης Ἰαν. ἐὰν ψαλοῦν ἀντίφωνα εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν, λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

8. Πέμπτη. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ι' 35-ια' 7)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαβ. διακαιν. (Ἰω. γ' 22-23).

9. Παρασκευή. Πολυεύκτου μάρτυρος (†295)· Εὐστρατίου ὁσίου (θ' αἰ.).

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ια' 8-14)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. ιβ' ἔβδ. Μτθ. (Μρ. α' 9-15).

10. Σάββατον μετὰ τὰ Φῶτα. Γρηγορίου Νύσσης (†395),

Δομετιανού Μελιτινῆς (†602)· Μαρκιανού πρεσβυτέρου οἰκονομοῦ Μεγ. Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου μετὰ τῶν μεθεόρτων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Ἀπόστολος Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, Κυρ. κζ' ἐπιστ., «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. ζ' 10-17)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον» (Μτθ. δ' 1-11). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα. Θεοδοσίου ὀσίου τοῦ κοινοβιάρχου (†529). Ἦχος πλ. α', ἔωθινὸν ἠ' (τυπικὸν Θεοφανείων §§ 39-41).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν» κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, μεθέορτα 3 «Ἴδε πῶς περικείμεαι» κ.λπ. (ζῆτει αὐτὰ ὡς ἀπόστιχα τῆς 11ης Ἰανουαρίου) καὶ τοῦ ὀσίου ἕτερα 3, Δόξα, «Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος...» (ζῆτει εἰς τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ἰαν.), Καὶ νῦν «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ὀσίου (11 Ἰαν.).

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ὀσίου «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη», Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται» (λιτῆ βῆς Ἰανουαρίου).

Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς», Καὶ νῦν «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Ἀπολύσις «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Κράτος τῆς ἐνιαίας» τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἕν τῆς ἑορτῆς (11 Ἰαν.), εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τὸ τοῦ ὀσίου

καὶ τὸ μεθέορτον. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ἠ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρωμῶν, ὁ α΄ τῶν Θεοφανείων (ἄνευ εἰρωμῶν) μὲ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ ὁ τοῦ ὁσίου. Ἐπὶ γ΄ ᾠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον. Ἐπὶ ε΄ κοντάκιον καὶ οἶκος ἀναστάσιμα καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Στίβει θαλάσσης» «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ἔρω τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» (γ΄) τὸ ἠ΄ ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τοῦ ὁσίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4, καὶ τῆς ἑορτῆς* (6ης Ἰαν.) 3 «Φῶς ἐκ φωτὸς» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω», β) «Τί σοὶ ἐστὶ, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;», Δόξα, τὸ ἠ΄ ἑωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφωμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς μὲν τὸ β΄ «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνη...», εἰς δὲ τὸ γ΄ «Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου»).

Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδικὸν ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἐν Ἰορδάνη», «Ταῖς τῶν δακρῶν σου», καὶ τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἐπόστολος τοῦ ὁσίου – ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ ὀριζόμενος-, Κυρ. ιε΄ ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτοῦς φῶς λάμπαι» (Β΄ Κορ. δ΄ 6-15)· Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ΄ 12-17).

* Ὅπου δ΄ ἐπισημότερον ἐορτάζεται ὁ ὄσιος λέγονται ἀντὶ τῶν τῆς ἑορτῆς οἱ αἶνοι τοῦ ἀγίου εἰς 4 (ΤΜΕ σ. 154).

Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

12. Δευτέρα. Τατιανῆς μάρτυρος (†226)· Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων (†305).

Ἄπόστολος· παραλειφθεῖς, Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα (Ἐφεσ. δ' 7-13)· Εὐαγγέλιον· μεθέορτον, Ἰανουαρ. 12 (Ἰω. ι' 39-42).

13. Τρίτη. Ἐρμούλου καὶ Στρατονίου μαρτύρων (†315).

Συμφάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθῶ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὔριον τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων.

Ἄπόστολος· ἡμέρας, Τρ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ιβ' 25-27, ιγ' 22-25)· Εὐαγγέλιον· μεθέορτον, Τετ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

14. Τετάρτη. Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν» κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ἰαν. 6) ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἁγιασμοῦ ἐν τῷ ἐσπερινῷ, ἀλλὰ γίνεται εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, καὶ εἶτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ὡς εἰς τὸ Μηναιῖον· ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Τὰ ρεῖθρα ἡγίαςας» ἀφ' ς', μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» καὶ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον. Προκειμένον τῆς ἑορτῆς Ἄπόστολος τῆς ἡμέρας, Τετ. λα' ἐβδ. ἐπ. (Ἰακ. α' 1-18)· Εὐαγγέλιον, παραλειφθὲν, Κυρ. η' Λουκᾶ (Λκ. ι' 25-37), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχῆμου... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη

ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις ἀλληλουία» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἐν Ἰορδάνῃ».

15. Πέμπτη. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνὸς (πλὴν τῶν ἐορταζομένων ἁγίων) ἄρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

2. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 9ης Φεβρουαρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται αἱ τῆς Ἰσαπαντῆς καταβασαί «Χέρσον ἀβυσσοτόκον» εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν» (ζῆτει 2 Φεβρ.).

3. Διὰ τὰς μὴ ἐορτασίμους ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, Γεν. Τυπ. Διατάξεις §§1-30.

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. β' ἐπιστ. (Ῥωμ. β' 10-16)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. β' Ματθ. (Μτθ. δ' 18-23).

16. Παρασκευή. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πευσίππου, Ἐλασίππου, Μεσίππου, Νεονίλλης μαρτύρων († 161-180), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. δ' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιε' Ματθ. (Μτθ. κβ' 35-46).

17. Σάββατον. Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκῆτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις (†1838).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὴν Ῥώμην μὴ λιπῶν» κοντάκιον «Τὸν κορυφαῖον».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἐσπερίων τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἡχοῦ «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ». Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ὁσίου, Πέμ. δ' ἑβδ. Μτθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἀνά 4. Καταβασαί οἱ εἰρμῶι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Δεκ. 6, «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις»

(Ἔβρ. ιγ' 17-21)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Παρ. β' ἔβδ. Λουκᾶ, «Ἔσθη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ς' 17-23). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

18. † ΚΥΡΙΑΚΗ (τῶν 10 λεπτῶν). † Ἀθανασίου (†373) καὶ Κυρίλλου (†444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. Ἔχος πλ. β', ἔωθινὸν θ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν» κοντάκιον «Τοὺς βιοτικοὺς θοροῦβους».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἁγίων 6, Δόξα, τῶν ἁγίων «Ἱεραρχῶν τοὺς ἀρχηγούς», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ μηναίου «Ἱεραρχῶν τοὺς ἀκραίμονας», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε».

Ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ἔργοις λάμπαντες», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Τρεῖς ὑποστάσεις», τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων ὡς ἐν τῷ μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἔργοις λάμπαντες».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτικά.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὴν ἀ' στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὁ τὴν εὐλογημένην»), καὶ τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τῶν ἁγίων μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

Εὐαγγέλιον ἔωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν ἁγίων. Ἀπὸ γ' ὦδης τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἁγίων (ἃ ζητεῖ μετὰ τὴν ς' ὦδην τῶν κανόνων), καὶ τὸ μεσῶδιον αὐτῶν κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον» «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ...»

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἵ Άγιος Κύριος» (γ') τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τὸ τῶν ἁγίων «Τῆς ὑπερθέου πάνσοφοι» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ἵ Ὁρος Θεοῦ πανάγιον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἪΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἁγίων προσόμοια 4 «Δεῦτε φιλέορτοι πάντες» κ.λπ. εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν», β) «Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται», Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «Ἵ Περυλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἵ Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἦ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Ἵ Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἵ Ἔργοις λάμπαντες» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἵ Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἵ Ἀπόστολος: τῶν ἱεραρχῶν, Ἰαν. 18, «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Ἐβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ' Λουκᾶ [10 λεπρῶν], «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἶς τινα κόμην» (Λκ. ιζ' 12-19).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἵ Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

19. Δευτέρα. Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως· Ἵ Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἵ Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ἰουν. 1444), Μακαρίου ὁσ. ἱεροδιακόνου (τοῦ Καλογερά) τοῦ Πατμίου.

Ἵ Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. δ' ἐπιστ. (Ῥωμ. ς' 18-23)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. δ' Ματθ. (Μτθ. η' 5-13).

20. Τρίτη. Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἵ Ἀρτης.

Ἡ ἀκολοθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ: τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν Εὐαγγέλιον ὄρθρου, Πέμπτης δ' ἔβδ. Μτθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ τοῦ ὁσίου οἱ δύο. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Κυρ. ιε΄ ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς» (Β΄ Κορ. δ΄ 6-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ς΄ 17-23). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Τετάρτη. Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†662), Νεοφύτου μάρτυρος (†305). Πατρόκλου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων, Μαξίμου ὁσίου τοῦ Γραικοῦ.

Ἀπόστολος παραλειφθεὶς, Κυρ. ιβ΄ ἐπ. (Α΄ Κορ. ιε΄ 1-11)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιβ΄ Ματθ. (Μτθ. ιθ΄ 16-24).

22. Πέμπτη. Τιμοθέου ἀποστόλου (†96), Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†628).

Ἀπόστολος ἀποστόλου, 22 Ἰαν. (Β΄ Τιμ. α΄ 3-9)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιδ΄ Λουκᾶ (Λκ. ιη΄ 35-43).

23. Παρασκευή. Κλήμεντος ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Ἀγκύρας († 312), Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος (†312), Διονυσίου ὁσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ (†1540).

Ἀπόστολος παραλειφθεὶς, Κυρ. ιγ΄ ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ις΄ 13-24)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. ιγ΄ Ματθ. (Μτθ. κα΄ 33-43).

24. Σάββατον. Ξένης ὁσίας (ε΄ αἰ.). Βαβύλα ἱερομάρτυρος (γ΄ αἰ.), Φίλωνος ἐπισκόπου Καρπασίας τοῦ θαυματουργοῦ, Νεοφύτου ὁσίου τοῦ ἐν Κύπρῳ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετὰ ἀλληλοῦς εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51)· Ἀπόστολος: παραλειφθεὶς, Κυρ. ιδ΄ ἐπ. (Β΄ Κορ. α΄ 21-β΄ 4)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. ιδ΄ Μθ. (Μτθ. κβ΄ 2-14).

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ (τοῦ Ζαχαίου). † Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνοῦ) (†390). Ἦχος βαρῦς, ἑωθινὸν ι΄ (τυπικὸν 25ης Ἰαν. §§ 2-4).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε» κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προομιαικὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 3 «Πάτερ Γρηγόριε» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἦ γρηγόρος γλώσσά σου», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Ἀνύμφευτε παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας», Δόξα, «Ὁ ποιμενικὸς ἀυλός», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ὁ ποιμενικὸς ἀυλός».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα ἀμφοτέρων τῶν στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α΄ στιχολογίας τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως»). Εἶτα τὸ τῆς β΄ στιχολογίας κάθισμα τοῦ ἁγίου «Γρηγορήσας τῷ λόγῳ», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «Στηλιτεῦν τὴν πλάνην», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, καὶ τοῦ ἱεράρχου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἄπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ ἱεράρχου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου, καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον» «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» (γ'): τὸ ἰ' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τὸ τοῦ ἱεράρχου «Μονάδα τρισυπόστατον» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἪΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἱεράρχου

προσόμοια 4 «Διατεμῶν τὸν τοῦ γραμματος» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν», β) «Στόμα δικαίου μελετήσεται σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἱεράρχου «Τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», τοῦ ἱεράρχου «Ὁ ποιμενικὸς ἀνδρὸς καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς» (Ἑβρ. ζ΄ 26-η΄ 2)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε΄ ἐβδ. Λουκᾶ [τοῦ Ζακχαίου], «Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶ» (Λκ. ιθ΄ 1-10).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

26. Δευτέρα. Ξενοφῶντος ὀσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († 9 αἰ.)· Κλήμεντος ὀσίου τοῦ Ἀθηναίου († 111).

Ἀπόστολος παραλειφθεῖς, Κυρ. κδ΄ ἐπ. (Ἐφεσ. β΄ 14-22)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. ιγ΄ Λκ. (Λκ. ιη΄ 18-27).

27. Τρίτη. † Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438). Μαρκιανῆς βασιλίσσης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ ἐλλείποντα στιχηρὰ τῆς λιτῆς ζητεῖ εἰς τὴν 13ην Νοεμ., λέγονται δὲ εἰς τὸ μεσονυκτικόν). Εὐαγγέλιον ὄρθρου, 13 Νοεμ., «Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ἰω. ι΄ 1-9). Κανόνες, ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ τῆς Θεοτόκου «Χαῖρε, κατάρας παλαιᾶς» καὶ ὁ α΄ τοῦ ἁγίου «Πλοῦτον ἐναπέθου σὴ ψυχῇ». Καταβασίαι οἱ εἰρμὸι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς» (Ἑβρ. ζ΄ 26 - η΄ 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 13 Νοεμ.,

«*Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι´ 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

28. Τετάρτη. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὁσίου (δ´ αἰ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἐπίσκοπος: παραλειφθεῖς, Κυρ. ια´ ἐπιστ. (Α´ Κορ. θ´ 2-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. ις´ Ματθ. (Μτθ. κε´ 14-30).

29. Πέμπτη. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου († 107).

Ἐπίσκοπος: παραλειφθεῖς, Κυρ. ις´ ἐπιστ. (Β´ Κορ. ς´ 16-ζ´ 1)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις´ ἑβδ. Ματθ (Μρ. ζ´ 24-30).

30. Παρασκευή. † Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἰππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τυπικὸν 30ῆς Ἰανουαρίου §§1-3.)

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «*Καὶ τρόπων μέτοχος*» κοντάκιον «*Ἐξ ἑώας σήμερον ἐξανατείλας*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλ´ εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «*Μακαρίζομέν σε*»* (Παρακλ., ἦχος πλ. α´, Δευτέρα ἑσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τὸ α´ «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια τὰ τῶν ἁγίων ἀμφοτέρω «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, «*Ὡς τῶν ἀποστόλων*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ´ αἰῶνος*». Καθίσματα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

* Ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα σύντομα θεοτοκία δὲν ὑπάρχουν πλήρη εἰς ὠρισμένας ἐκδόσεις Μηναίων, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ψαλλόντων παρατίθενται εἰς τὰς ἔμπροσθεν σελίδας τοῦ ἀνα χειρας τόμου μετὰ τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, 30ῆς Ἰανουαρίου «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι´ 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως.

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ τῶν ἀγίων οἱ δύο (ἄνευ εἰρημῶν), ὡς εἰς τὸ Μηναιῶν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*» εἰς ἦχον β´ εἰρημολογικόν, εἶτα ἡ θ´ ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρημοῦ «*Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον*», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἀγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ὁ εἰρημὸς «*Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι*».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ β´ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μῆτρان παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῶν ἀγίων, 18 Ἰαν., «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων*» (Ἐβρ. ιγ´ 7-16)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 30 Ἰαν., «*Ἵμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε´ 14-19).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ἀποστολικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

31. Σάββατον. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἕξ μαρτύρων († 251), Ἡλία (Ἀρδοῦνη) νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτα (†1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «*Θεὸς Κύριος*» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44) ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ἦχος βαρὺς) μετὰ τοῦ Μηναιῶν. Ἀπόστολος· παραλειφθεῖς, Κυρ. ιθ´ ἐπιστ. (Β´ Κορ. ια´ 31-ιβ´ 9)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Σαβ. ιγ´ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ´ 15-22).